RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2004/68 WA

i n d e k l a c h t nr. 2004.1024 (019.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster, een bedrijf, heeft bij verzekeraar een aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven en beroepen afgesloten. Op de verzekering is van toepassing clausule 1184, die bepaalt:

'(…) Kabelschade. Onverminderd het in de voorwaarden inzake 'opzicht' bepaalde dekt deze verzekering mede de aansprakelijkheid van verzekerde voor schade aan kabels, buizen en leidingen, ongeacht waardoor of waarmee toegebracht, indien en voor zover verzekerde kan aantonen dat vóór de aanvang van de werkzaamheden, ná ingewonnen en verkregen informatie van het KLIC (Raad: Kabels en Leidingen Informatie Centrum), de beheerders van de kabels, buizen en leidingen op de hoogte zijn gesteld en de door hen gegeven aanwijzingen zijn opgevolgd. (…)'

Op 24 oktober 2003 is schade ontstaan aan een elektriciteitskabel van het energiebedrijf toen klaagster verkeersborden plaatste en een werknemer van klaagster bij deze werkzaamheden met een handgrondboor deze kabel raakte. Verzekeraar heeft de schade door een expert laten onderzoeken en heeft vervolgens geweigerd de schade te vergoeden op de grond dat klaagster niet had voldaan aan het bepaalde in clausule 1184.

De klacht

Klaagster heeft veel ervaring in graafwerkzaamheden. Zij moest in opdracht van een gemeente verkeersborden plaatsen. Op 24 oktober 2003 was een werknemer van klaagster bezig een verkeersbord in het trottoir te plaatsen. Daartoe wordt in eerste instantie een aantal stoeptegels verwijderd en vervolgens met een spade een gat gegraven. Daarna wordt met een handgrondboor nog enkele tientallen centimeters een gat geboord waarin het verkeersbord wordt geplaatst. Het trottoir

was circa 1,5 meter breed. Voor iedere aannemer is het een gegeven dat de grond onder een trottoir in principe vol zit met kabels ten behoeve van openbare nutsvoorzieningen. Het doen van een KLIC-melding wordt daardoor in de praktijk overbodig. Een KLIC-tekening toont welke kabels op die plek in de grond aangetroffen kunnen worden, met een marge van enkele tientallen centimeters. Dat vereist de hoogste voorzichtigheid bij graafwerkzaamheden. Daarom wordt altijd handmatig in plaats van machinaal gegraven.

Tijdens het werken met de handgrondboor is een hoogspanningskabel geschampt waardoor schade aan deze kabel is ontstaan. Ook is een stroomstoring in de nabije omgeving ontstaan. Klaagster heeft een claim van € 3.958,79 van het elektriciteitsbedrijf ontvangen. De claim is ingediend bij verzekeraar. Deze deelde echter mee dat de schade niet gedekt is, omdat niet is voldaan aan de polisverplichting omtrent de KLIC-melding.

Klaagster vindt het niet redelijk en billijk dat de schade op deze grond is afgewezen. De schade zou ook zijn ontstaan als wel een KLIC-melding zou zijn gedaan. De KLIC-melding zou slechts bevestigd hebben wat klaagster tevoren al wist, namelijk dat er meerdere kabels onder het trottoir liggen. De door klaagster aan de werknemers voorgeschreven en in deze situatie gebruikte werkmethode, te weten handmatig graven als men weet dat er kabels in de grond liggen, is exact dezelfde methode die gebruikt wordt als vooraf een KLIC-melding zou zijn gedaan. Verzekeraar behoort de schade te vergoeden, onder aftrek van het eigen risico van € 1.134,-.

Het standpunt van verzekeraar

Het gaat hier om een kabelschade waarvoor de onderhavige verzekering door middel van clausule 1184 een voorwaardelijke dekking biedt. Omdat klaagster geen KLIC-melding heeft gedaan, heeft verzekeraar de schade op grond van deze clausule afgewezen.

De stelling van klaagster dat, als zij een KLIC-melding zou hebben gedaan, de schade ook zou zijn ontstaan, is niet aan de orde, omdat voorwaarde voor dekking juist is dat de beheerders van de kabels conform deze bepaling, ná ingewonnen en verkregen informatie van het KLIC, op de hoogte zijn gesteld en de door hen gegeven aanwijzingen zijn opgevolgd. In de situatie waarin een KLIC-melding is gedaan, is er uit de verkregen informatie van het KLIC wetenschap over de aanwezigheid van kabels op de plek waar gegraven moet worden, moeten (en kunnen ook) de beheerders van die informatie op de hoogte worden gesteld en moeten (en kunnen ook) hun aanwijzingen worden opgevolgd. Zonder KLIC-melding is er geen zekerheid over de aanwezigheid van kabels, zijn de kabelbeheerders niet geïnformeerd en zijn zij ook niet in de gelegenheid geweest aanwijzingen te geven. In zo'n geval wordt op goed geluk geboord en wordt men onaangenaam verrast door de aanwezigheid van een kabel, zoals in dit geval de medewerker van klaagster is overkomen die met grondboor en al werd weggeblazen. Bij wetenschap van de aanwezigheid van kabels zal, met inachtneming van eventuele aanwijzingen van de beheerder van de kabel, voorzichtig gegraven worden, en niet geboord, tot de kabel getraceerd is. Aldus wordt aan het doel van de clausule voldaan, namelijk proberen aansprakelijkheid voor schade te voorkomen. Door geen KLIC-melding te doen wordt dit onmogelijk gemaakt. De afwijzing van de claim is dan ook niet onredelijk en onbillijk.

2004/68 WA

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd. Na een KLIC-melding worden alleen tekeningen opgestuurd. In normale situaties geven kabelbeheerders buiten de tekeningen geen aanwijzingen. Door de nutsbedrijven wordt gesteld dat pas met machinaal graven mag worden begonnen als de kabel met handkracht is blootgelegd. In het gegraven gat had klaagster nog geen andere kabels of leidingen aangetroffen. Uitgaande van de breedte van het trottoir van circa 1,5 meter en de aanwezigheid van meerdere kabels onder dat trottoir kan dan ook geen sprake zijn van op goed geluk boren. Klaagster is voorzichtig te werk gegaan. Eerst is een gat van 40 cm breed en 80 cm diep gegraven met een schop en pas daarna is met de hand geboord, met de ontploffing tot gevolg.

Het oordeel van de Raad

1. In het onderhavige geval is bij het graven van een gat in een trottoir voor een te plaatsen verkeersbord schade ontstaan aan een onder het trottoir gelegen hoogspanningskabel. Verzekeraar heeft geweigerd de schade te vergoeden omdat klaagster niet heeft voldaan aan het gestelde in clausule 1184 doordat zij niet vóór de aanvang van de werkzaamheden heeft geïnformeerd bij het KLIC. Klaagster vindt het niet redelijk en billijk dat de schade op deze grond is afgewezen. Volgens haar zou de schade ook zijn ontstaan als wel een KLIC-melding zou zijn gedaan, omdat de KLIC-melding slechts bevestigd zou hebben wat zij tevoren al wist, namelijk dat er meerdere kabels onder het trottoir liggen en de door haar te dezen gebruikte werkmethode, te weten handmatig graven als men weet dat er kabels in de grond liggen, dezelfde methode is als die welke wordt gebruikt als vooraf een KLIC-melding zou zijn gedaan.
2. De Raad acht verdedigbaar het door verzekeraar gedane beroep op het niet naleven door klaagster van het gestelde in clausule 1184. Verdedigbaar is immers dat de door de clausule voorgeschreven, door klaagster in het onderhavige geval niet nageleefde handelwijze, geëigend was om de kans op schade als de onderhavige te voorkomen althans te verminderen. Verzekeraar heeft dan ook door aan klaagster schadevergoeding te ontzeggen de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 13 september 2004 door Mr. B. Sluijters, voorzitter, Mr. H.C. Bitter, mr. D.H.M. Peeperkorn, drs. D.F. Rijkels, arts, en dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. B. Sluijters)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)